

A kísérletek
száma

Fajsulya.

2 Pistacia lentiscus Lin.	0.75—0.83
4 „ Terebinthus Lin.	0.86—1.10
1 Prunus spinosa	0.91
1 Ricinus communis Lin.	0.275
1 Salix Aegyptiaca Lin.	0.57
4 „ pedicellasa Desf.	0.44—0.60
1 Rhus cosiaria Lin.	0.70
4 „ pentaphylla Desf.	1.05—1.18
1 Sambucus nigra Lin.	0.57
2 Tamarix Africana Poires	0.63—0.69
3 „ gallica	0.65—0.76
1 Vitis vinifera Lin.	0.69
2 Viburnum Tinus Lin.	0.87—0.93
5 Callitis quadrivalvis Vent	0.69—0.85
Gyantás tuskók	0.90—0.95
4 Cedrus Libani Barrel	0.67—0.81
2 Capressus fastigata D. C.	0.62—0.65
4 Juniperus Oxycedrus Lin.	0.65—0.73
5 „ phaenicea Lin.	0.68—0.87
1 „ Sabina	0.57
2 Taxus baccata Lin.	0.79—0.90
4 Pinus halepensis Mill.	0.53—0.64
2 Pinus Pinaster Soland	0.61—0.65
4 Pinus pinea Lin.	0.56—0.77
1 Pinus Pinsapo Boiss	0.50—0.53

Bérczy Károly,

a pesti lovaregylet és a nemz. casino titkára.

Folyóévi dec. 13-dikán, az országos ülésből a Szerviták terére siettem, hogy ott az elhunyt barátnak egy végső istenhozzádat mondjak. Beléptemkor a tompa hangok sejtették velem, hogy a koporsó fedelét zárják le, hogy elkéstem, hogy a barát kedves arczvonásait többé nem láthatom ez életben. S engedvén emberi gyarló természetünk azon kényszerü gyöngeségének, hogy önkéntelen igyekszünk nekünk kedves és drága tárgyakat érzékeinkkel felismerhető jelvényekkel

örökíteni meg, mintegy félvén attól, hogy talán meg tudnánk rólok feledkezni? a koporsót diszített koszorúból szakasztottam egy lombot azon szándékkal, hogy egy fehér lapon őrzendem meg, elhunyt barátom ravataláról kegyelettel vett ama emléket, s néhány szót tűzők melléje, a — szeretet, kegyelet, elismerés és tisztelet szavait, melyet mint ember és barát felett elmondhatni, s ha nem is a nyilvánosság-
nak átadni, de — a barátság emlékeül megőrizhetni, teljes mértékben feljogosítva éreztem magamat.

Most azonban, a baráti emlékek szánt sorok a nyilvánosság elébe kerülnek. A jogosult érzélem, a kötelesség érzetének engedett b. Wenckheim Béla belügyminiszter úr, a casino és lovaregylet elnöke, úgy szintén többen, kik részint a megnevezett társulat, részint az elhunytnak baráti köréhez tartozván, felszóllítottak, hogy azon lap hasábjain, melynek alapítója volt, mindnyájok nevében mondjam el azt, a mit mindnyája különbség nélkül, a szeretetben, tiszteletben és közelismerésben állott férfiú irányában érzett. Csak egy hang hallatszott: általános sajnálkozás e veszteség felett; az embertől, a barától megválni mi fájdalmas érzet; a tisztelet és szeretet szólott ekkor belőlünk; — kipótolhatlan a veszteség, ez a közelismerés hangja volt!

A nagy napi lapok nem mulasztották el, sőt azonnal teljesíték kötelességüket az elhunyt iránt, — ki főleg mint mélyen gondolkodó, kiválóan magyar jellegű, és a lehető legszabatosabb irányú író, kitünő helyet foglalt el hazai irodalmunkban — midőn az elismerés hangján írott közleményeikkel jelezték a veszteséget, mely az irodalmat érte.

Nem követjük mi ezek példáját, kik a nagy közönséggel az elhunyt élet leírását közlik. Nem ismétljük azt, hogy hol született, csak röviden említjük, hogy szívbajának lett áldozata, hogy benne igen igen szeretetre méltó ember, gondos férj és családátya, nemeslelkű férfi és emberbarát veszett el, mert ez már mind el lőn mondva, és méltán lett feljegyezve; de el nem mulaszthatjuk elmondani és feljegyezni, e kiváló tehetségű férfiúnak páratlan buzgósággal, az egyszer elvállalt kötelesség teljesítésének, a kötelesség érzetében rejülő tiszta öntudata folytán, és azért a legrövidebb idő alatt, teljes mértékben magáévá tett szakavatottsággal folytatott, ügyes és lelkiismeretes hivataloskodását, mint a lovaregylet titkára, ki azért, mert 1856-ban, talán tréfás unszolásaimra? — elvégre rászánta magát a kezelés számtalan nehézségei és küzdelmei daczára elvállalta a „Vadászati és Lovászati lapok“ szerkesztését, melyből később a „Vadász-és Versenylap“ lett, vasszorgalommal magáévá tette az angol nyelvnek

e tárgyra vonatkozó műkifejezéseit, műnyelvét; — szóval: a leg-
 rövidebb idő alatt könnyen és otthonosan kezelte az elméleti téren
 az irodalomban, és a gyakorlati téren a mindennapi életben mindazt,
 a mit elvált, hivataloskodásának körébe esett, és sokkal többet azon
 a téren, mely tulajdonképen azon túl esett; — kifogyhatlan volt ő a
 szives készségben, melyel bárkit és bármikor kész volt lekötelezni,
 mind a mellett, hogy vele született férfias nemes önérzete, s kiválóan
 finom érzéke, azon állást biztosíták részére, hogy bárki, a ki közelebb
 érintkezett véle, kénytelen volt bevallani, hogy ővé volt mindig a
 kötelező szerepe, a lekötelezetté soha! Szorgalma kimeríthetlen volt,
 s a minthogy a magyar irodalom büszkeségére meghonosította Anye-
 gint, s azért hogy ezt jól fordíthassa, megtanult elébb oroszul, úgy
 járt el mindig mindenben a minek teljesítésére vállalkozott. S itt ha-
 bozás nélkül kimondhatjuk, hogy — habár nagy diszére és javára
 szolgált a sport ügynek, s ez által közvetve a hazai érdekek, e téren
 töltött működése, mint a hogy ez rendszeren szokott lenni, midőn na-
 gyobb tehetségűek kisebb szerepre vállalkoznak, mint sem a melyet
 betölteni hivatvák; ha régebben fejlett baja, nem indítja vala ez
 irányban működését, talán nem egy egy, hanem számtalan maradandó
 nagy művet hagy vala hátra a magyar irodalomnak.

Szerettük és tiszteltük mi ő benne egyiránt, az eszes társalgót,
 a finom érzékű embert, a mivelt lelkű, minden szép és jó iránt lelke-
 süllő, szép magyar nyelven író, s eszméit beszélgetés közben is, min-
 dig a legszabatosbb kifejezésekben, nem keresett, de talpra esett alak-
 ban fogalmazott, szelid embert; a politikai küzdelmekről bár vissza-
 vonuló, mind a mellett hazáját lángolón szerető, magyar író, Bérczy
 Károlyt tisztelt barátunkat!

Szívünkben hordjuk érette a gyászt, s emléke élni fog mind-
 nyájunknál, mert maradandóbb nyomokat hagyott maga után, nem
 egy, márvány emlékkal diszitett sirhantot!

Béke hamvaira!

Gr. Keglevich Béla.

A Fanyest.

Havas Sándortól.

A fanyest (Baummarder, *Mustela martes*) önálló nyestfajt képez,
 s a menyétek nagyobb családjához tartozik. Bár a sziklanyesthez igen
 hasonlít, ezzel még sincs rokonságban, legalább nincs reá példa, hogy
 e két faj együtt párosodott volna. Ettől különben is nemcsak nyu-